گزارش کوتاه
مجله دانشگاه علوم پزشکی رفسنجان
دوره ۲۴، مهر ۱۴۰۴، ۶۶۶-۶۵۹

بررسی خودتنظیمی انگیزش در دانشجویان هوشبری رفسنجان در سال ۱۴۰۳: یک گزارش کوتاه

محمدحسین شاکری گوکی[۱]، مریم تاج الدینی[۲]، مینا علیپور[۳]، رضا پیامی[۴]

دریافت مقاله: ۱۴۰۴/۰۳/۲۱ ارسال مقاله به نویسنده جهت اصلاح: ۱۴۰۴/۰۵/۱۱ دریافت اصلاحیه از نویسنده: ۱۴۰۴/۰۶/۰۹ پذیرش مقاله: ۱۴۰۴/۰۶/۱۱

چکیده

زمینه و هدف: راه‌کارهای خود تنظیمی انگیزش، راهبردهای آگاهانه‌ای هستند که فراگیران برای حفظ یا ارتقای انگیزش تحصیلی به کار می‌برند. این مطالعه با هدف تعیین سطح خودتنظیمی انگیزش در دانشجویان کارشناسی هوشبری رفسنجان انجام شد.

مواد و روش‌ها: مطالعه توصیفی-مقطعی و سرشماری بود که پرسش‌نامه سه‌قسمتی شامل مشخصات دموگرافیک، پرسش‌نامه خودتنظیمی انگیزشی Norouzi و همکاران (۲۰۲۱) و سؤالات محقق‌ساخته برای تعیین تمایل به یادگیری راه‌کارها به کار رفت. تحلیل داده‌ها با آزمون t مستقل، آنالیز واریانس یک‌طرفه و ضریب همبستگی Pearson انجام شد.

یافته‌ها: حجم نمونه ۳۴ نفر بود. زیرمقیاس‌های خودتنظیمی انگیزش ارتباط معناداری با وضعیت تأهل و سکونت نداشتند. بیشترین نمره به زیرمقیاس تنظیم ارزش تعلق داشت. میانگین نمره کل ۱۷/۹۱±۹۷/۷۳ به دست آمد.

نتیجه‌گیری: دانشجویان هوشبری به طور قابل توجهی از راه‌کارهای خود تنظیمی انگیزش استفاده می‌کنند و تمایل به یادگیری بیشتر این راه‌کارها دارند. پیشنهاد می‌شود برنامه‌های آموزشی و مشاوره‌ای برای تقویت این راهبردها طراحی شود.

واژه‌های کلیدی: خودتنظیمی انگیزش، فراانگیزش، دانشجوی هوشبری، رفسنجان

ارجاع: شاکری گوکی مح، تاج‌الدینی م، علیپور م، پیامی ر. بررسی خودتنظیمی انگیزش در دانشجویان هوشبری رفسنجان در سال ۱۴۰۳: یک گزارش کوتاه. *مجله دانشگاه علوم پزشکی رفسنجان*، سال ۱۴۰۴، دوره ۲۴، شماره ۷، صفحات: ۶۶۶-۶۵۹.

مقدمه

انگیزش به‌عنوان یک مفهوم بنیادی نقش اساسی در تولید و حفظ رفتار ایفاء می‌کند (۱). علاوه بر انگیزش، مفهومی به نام خودتنظیمی انگیزش (Self-regulation of motivation) وجود دارد که به تلاش‌های آگاهانه فراگیران برای حفظ و مدیریت انگیزش خود اشاره دارد و گاهی آن را فراانگیزش (Metamotivation) نیز می‌نامند (۲). مطالعات نشان داده است خودتنظیمی انگیزش با متغیرهایی نظیر یادگیری، پیشرفت تحصیلی، شناخت و فراشناخت ارتباط مثبت دارد (۳، ۴)، بر اساس دستورالعمل AMEE Guide شماره ۱۳۷ یکی از مهم‌ترین

۱-(نویسنده مسئول)، کارشناس ارشد آموزش هوشبری، مربی هیئت علمی، گروه هوشبری، دانشکده پیراپزشکی، مرکز مطالعات و توسعه آموزش پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی رفسنجان، رفسنجان، ایران
تلفن: ۰۳۴-۳۴۲۵۵۹۰۰، پست اکترونیکی: shakry973@gmail.com
۲- مربی هیئت علمی، گروه هوشبری، دانشکده پیراپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی رفسنجان، رفسنجان، ایران
دانشجوی دکترای اخلاق پزشکی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی قم، قم، ایران
۳- مربی هیئت علمی، گروه هوشبری، دانشکده پیراپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی رفسنجان، رفسنجان، ایران
دانشجوی دکترای آموزش پرستاری، دانشکده پرستاری، دانشگاه علوم پزشکی کرمان، کرمان، ایران
۴- کارشناس ارشد آموزش هوشبری، مربی هیئت علمی، گروه هوشبری، دانشکده پیراپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی البرز، البرز، ایران

ویژگی‌های راه‌کارهای خود تنظیمی انگیزش، قابل آموزش بودن آن‌ها می‌باشد (۵).

زمینه آموزش پزشکی به دلیل شرایط خاص بالینی خود، تفاوت‌های چشمگیری با سایر حوزه‌های علمی دارد و تحقیق در مورد انگیزش دانشجویان این رشته از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است (۶)، Norouzi و همکاران (۲۰۲۱) پرسش‌نامه راه‌کارهای فراانگیزشی در دانشجویان پزشکی (metamotivational strategies in medical students questionnaire; MSMQ) را متناسب با زمینه آموزش پزشکی تدوین کردند (۷)، سپس در مطالعه‌ای دیگر، Norouzi و همکاران (۲۰۲۳) این ابزار را در زمینه دانشجویان رشته کارشناسی هوشبری مورد روان‌سنجی قرار دادند (۸)، نتایج این مطالعه نشان داد که این ابزار برازش مناسبی در دانشجویان کارشناسی هوشبری دارد و هم‌چنین نشان داد که دانشجویان کارشناسی هوشبری مانند دانشجویان پزشکی از راه‌کارهای مشابهی برای تنظیم انگیزش خویش استفاده می‌کنند (۸).

رشته هوشبری در دانشگاه علوم پزشکی رفسنجان از اهمیت بالایی برخوردار است و دانشجویان این رشته باید مهارت‌های مورد نیاز برای کار در اتاق عمل، اورژانس و بخش‌های ویژه را بیاموزند (۹)؛ این واقعیت ضرورت استفاده از راه‌کارهای خودتنظیمی انگیزش برای حفظ و ارتقاء انگیزش در شرایط چالش‌برانگیز آموزشی را نشان می‌دهد. با توجه به این نکات و نبود مطالعات جامع در این زمینه در دانشگاه علوم پزشکی رفسنجان، هدف نهایی این مطالعه تعیین خودتنظیمی انگیزش در دانشجویان هوشبری رفسنجان در سال ۱۴۰۳ بود.

مواد و روش‌ها

این یک مطالعه توصیفی به‌صورت مقطعی بود که در جامعه دانشجویان هوشبری مشغول به تحصیل در دانشگاه علوم پزشکی رفسنجان در سال ۱۴۰۳ انجام شد، قبل از شروع پژوهش کد اخلاق به شماره IR.RUMS.REC.1403.054 از کمیته اخلاق دانشگاه علوم پزشکی رفسنجان دریافت شد.

این پژوهش با مشارکت ۴۹ نفر (کل تعداد دانشجویان هوشبری علوم پزشکی رفسنجان در سال ۱۴۰۳) از دانشجویان هوشبری به روش سرشماری انجام شد. معیار ورود به مطالعه شامل تحصیل در رشته هوشبری در دانشگاه علوم پزشکی رفسنجان و معیار خروج از مطالعه شامل عدم گذراندن حداقل یک ترم و عدم داشتن تجربه فاز بالین بود، بنابراین ۱۵ نفر از شرکت کنندگان از مطالعه حذف شدند.

در این مطالعه از پرسش‌نامه MSMQ استفاده شد که این پرسش‌نامه توسط Norouzi و همکاران (۲۰۲۱) تدوین شد (۷). این ابزار شامل ۲۸ گویه است که در مجموع هفت زیر مقیاس را تشکیل می‌دهند. این زیر مقیاس‌ها شامل: تنظیم ارزش (۵ گویه)، تنظیم علاقه موقعیتی (۴ گویه)، تنظیم رابطه‌مندی (۴ گویه)، خودوعده‌دهی (۳ گویه)، سامان‌دهی محیطی (۵ گویه)، آگاهی موقعیتی پیشروانه (۴ گویه) و آگاهی موقعیتی پیشگیرانه (۳ گویه) بودند، شیوه نمره‌گذاری پرسش‌نامه حاضر بر اساس معیار نگرشی لیکرت پنج قسمتی هرگز، به ندرت، گاهی، معمولاً و همیشه که به ترتیب دارای نمرات ۱، ۲، ۳، ۴ و ۵ بود. محدوده نمره کل پرسش‌نامه از ۲۸ تا ۱۴۰ بود و محدوده نمرات زیر مقیاس‌های تظیم ارزش و ساماندهی محیطی ۵ تا ۲۵، زیرمقیاس‌های تنظیم رابطه‌مندی، تنظیم علاقه موقعیتی و آگاهی موقعیتی پیشروانه ۴ تا ۲۰، زیرمقیاس‌های خود وعده‌دهی و آگاهی موقعیتی پیشگیرانه ۳ تا ۱۵ می‌باشد. کسب نمره بالاتر در نمره کل پرسش‌نامه و هر

CCBY-NC.4.0 DEED

یک از زیرمقیاس‌ها بیانگر سطح بالاتر خودتنظیمی انگیزشی در فرد است. پایایی پرسش‌نامه MSMQ در مطالعه Norouzi و همکاران (۲۰۲۱) با آلفای کرونباخ ۰/۸۹ و ضریب همبستگی درون رده‌ای (Intraclass Correlation Coefficient; ICC) ۰/۸۷- ۰/۷۶ بود و شاخص روایی محتوا (Content Validity Index; CVI) بزرگ‌تر از ۰/۷۹ بود و در تحلیل عاملی اکتشافی با هفت زیرمقیاس، ۶۷/۵ درصد از واریانس تبیین شد (۷). در مطالعه حاضر، پایایی کل پرسش‌نامه و زیر مقیاس‌های آن با آلفای کرونباخ سنجیده شد و مقادیر آلفای کرونباخ برای کل پرسش‌نامه ۰/۸۷ و برای زیر مقیاس‌های تظیم ارزش ۰/۸۵، ساماندهی محیطی ۰/۷۶، تنظیم رابطه‌مندی ۰/۷۵، تنظیم علاقه موقعیتی ۰/۷۷، خود وعده‌دهی ۰/۷۶، آگاهی موقعیتی پیشروانه ۰/۸۳ و آگاهی موقعیتی پیشگیرانه ۰/۷۰ به‌دست آمد.

پرسش‌نامه حاصل دارای سه بخش سؤالات دموگرافیکی (سن، جنسیت، مقطع، محل سکونت و معدل تحصیلی)، سؤالات بررسی خود تنظیمی انگیزش و سؤالات محقق ساخته بود. سؤالات محقق ساخته شامل سه سؤال دو گزینه‌ای بله، خیر جهت نظرسنجی و تمایل دانشجویان به استفاده از راه‌کارهای تنظیم انگیزشی در مشاوره، تدریس و آموزش بودند. پرسش‌نامه حاصل به صورت آنلاین درآمد و لینک آن از طریق نمایندگان هوشبری از طریق گروه‌های کلاسی در فضای مجازی، در اختیار دانشجویان هوشبری قرار گرفت.

اطلاعات جمع‌آوری شده وارد نرم‌افزار SPSS نسخه ۲۲ گردید. اطلاعات کمی به صورت میانگین و انحراف معیار، میانگین درصدی و انحراف معیار درصدی گزارش شد. برای محاسبه میانگین درصدی و انحراف معیار درصدی، ابتدا نمرات شرکت کنندگان به صورت درصد نسبت به نمره کل محاسبه شد و سپس میانگین و انحراف معیار محاسبه گردید. اطلاعات کیفی نیز به صورت تعداد و درصد گزارش شد. بررسی نرمال بودن توزیع داده‌ها با استفاده از آزمون Kolmogorov-Smirnov انجام گرفت که نتیجه نشان دهنده توزیع نرمال داده‌ها بود (P>۰/۰۵). بر این اساس، برای مقایسه میانگین نمره کل و زیرمقیاس‌های خودتنظیمی انگیزش در سطوح مختلف متغیرهای دموگرافیک، از آزمون t مستقل، آنالیز واریانس یک‌طرفه و آزمون تعقیبی Tukey استفاده گردید. جهت بررسی همبستگی بین زیرمقیاس‌ها و ارتباط زیر مقیاس‌ها با متغیرهای سن و معدل، از ضریب همبستگی Pearson استفاده شد. سطح معنی‌داری در آزمون‌ها ۰/۰۵ در نظر گرفته شد.

نتایج

لینک پرسش‌نامه به‌صورت آنلاین در اختیار دانشجویان هوشبری علوم پزشکی رفسنجان قرار گرفت که ۴۹ پرسش‌نامه تکمیل شد که ۱۵ نمونه به‌دلیل عدم تجربه فاز بالینی از مطالعه خارج شدند و ۳۴ نمونه وارد مطالعه و فاز تجریه و تحلیل شدند.

از شرکت کنندگانی که وارد مطالعه شدند، ۱۳ نفر آقا (۳۸/۲ درصد)، ۲۱ نفر خانم (۶۱/۸ درصد)، ۱۱ نفر سال دوم (۳۲/۴ درصد)، ۱۰ نفر سال سوم (۲۹/۴ درصد)، ۱۳ نفر سال چهارم (۳۸/۲ درصد)، ۲۵ نفر خوابگاهی (۷۳/۵ درصد)، ۹ نفر (۲۶/۵ درصد) غیرخوابگاهی، و میانگین و انحراف معیار سن افراد شرکت کننده ۲/۴ ± ۲۱/۶۸ سال و میانگین و انحراف معیار معدل آن‌ها ۱/۱۷± ۱۵/۷۶ بود.

بر اساس آزمون t مستقل، بین گروه‌های خوابگاهی و غیر خوابگاهی از لحاظ میانگین نمرات زیر مقیاس‌ها و نمره کل مقیاس خودتنظیمی انگیزش اختلاف معناداری مشاهده نشد (P>۰/۰۵)،

CCBY-NC.4.0 DEED

بر اساس نتایج آزمون t مستقل، میزان نمره زیر مقیاس آگاهی موقعیت پیشگیرانه در دو جنس (دختر/پسر) تفاوت معناداری داشت (P=۰/۰۳۷)، در سطح این زیر مقیاس، میانگین نمرات دختران بیشتر از پسران بود. بر اساس آنالیز واریانس یک‌طرفه، اختلاف معناداری بین متغیر سال تحصیلی با نمره زیر مقیاس رابطه‌مندی مشاهده شد (P=۰/۰۴۴)، سپس نتایج آزمون تعقیبی Tukey جهت مقایسه میانگین نمرات سال‌های مختلف تحصیلی در سطح این زیر مقیاس نشان داد که میانگین نمره افراد سال دومی به طور معنادار بیشتر از سال چهارمی بود (P=۰/۰۴۹).

بر اساس آزمون ضریب همبستگی Pearson، بین سن شرکت‌کنندگان و میانگین نمرات زیرمقیاس‌ها و نمره کل پرسش‌نامه، همبستگی معنادار مشاهده نشد (P>۰/۰۵) و بر اساس نتایج دیگر این آزمون، همبستگی معنادار بین معدل کل تحصیلی و نمرات زیر مقیاس‌ها و نمره کل پرسش‌نامه مشاهده نشد (P>۰/۰۵). هم‌چنین، در پاسخ به سه سؤال اضافه شده به پرسش‌نامه: ۲۵ نفر (۷۳/۵ درصد) از دانشجویان موافق آموزش مستقیم راه‌کارهای خود تنظیمی انگیزش به صورت برنامه‌های اختیاری بودند و ۳۰ نفر (۸۸/۲ درصد) تمایل داشتند که اساتید شیوه تدریس خود را به گونه‌ای اعمال کنند که دانشجویان را به استفاده از این راه‌کارها سوق دهند و هم‌چنین آموزش این راه‌کارها را در مشاوره‌های تحصیلی بگنجانند.

بر اساس آزمون ضریب همبستگی Pearson، همبستگی همه زیر مقیاس‌ها نسبت به هم و نمره کل خود تنظیمی انگیزش (r>۰/۳۴ ،P<۰/۰۵) به‌دست آمد. ویژگی‌های توصیفی نمرات در جدول ۱ قابل مشاهده می‌باشند، با توجه به نتایج آنالیز واریانس یک‌طرفه، اختلاف معناداری بین میانگین نمرات زیر مقیاس‌ها مشاهده شد (P<۰/۰۰۱). نتایج آزمون تعقیبی Tukey نشان داد به طور معنادار میانگین نمره زیر مقیاس تنظیم ارزش از میانگین نمره چهار زیر مقیاس خود تنظیمی انگیزش (به جزء ساماندهی محیطی و آگاهی موقعیتی پیشروانه) بیشتر است (P<۰/۰۵).

جدول ۱- ویژگی توصیفی نمرات زیر مقیاس‌های خود تنظیمی انگیزش در دانشجویان هوشبری رفسنجان در سال ۱۴۰۳ (n=۳۴)

زیر مقیاس	انحراف معیار ± میانگین	بیشینه	کمینه	انحراف معیار درصدی ± میانگین درصدی
تنظیم ارزش	۲۰/۹۱ ± ۳/۷۵	۲۵	۹	۸۳/۶۴ ± ۱۵/۰۱
ساماندهی محیطی	۱۸/۲۶ ± ۳/۴۷	۲۵	۱۲	۷۳/۰۵ ± ۱۳/۹۰
تنظیم رابطه‌مندی	۱۳/۱۱ ± ۳/۴۳	۱۸	۴	۶۵/۵۸ ± ۱۷/۱۷
تنظیم علاقه موقعیتی	۱۲/۶۱ ± ۳/۶۴	۲۰	۶	۶۳/۰۸ ± ۱۸/۲۱
خود وعده‌دهی	۹/۰۰ ± ۲/۸۷	۱۵	۳	۶۰/۰۰ ± ۱۹/۱۳
آگاهی موقعیتی پیشروانه	۱۴/۴۴ ± ۳/۶۲	۲۰	۴	۷۲/۲۰ ± ۱۸/۱۴
آگاهی موقعیتی پیشگیرانه	۹/۳۸ ± ۲/۹۰	۱۴	۴	۶۲/۵۴ ± ۱۹/۳۵
نمره کل	۹۷/۷۳ ± ۱۷/۹۱	۱۳۷	۵۱	۶۹/۸۱ ± ۱۲/۷۹

CCBY-NC.4.0 DEED

بحث

این مطالعه با هدف تعیین میزان استفاده دانشجویان هوشبری رفسنجان از راه‌کارهای خود تنظیمی انگیزش و ارتباط متغیرهای دموگرافیک با راه‌کارهای خودتنظیمی انجام شد. مطالعه حاضر نشان داد که دانشجویان هوشبری رفسنجان از همه راه‌کارهای خود تنظیمی انگیزش به میزان قابل ملاحظه‌ای استفاده می‌کنند که این یافته با نتایج مطالعه Shakeri Goki و همکاران همسو بود (۱۰). علاوه بر این، همبستگی مثبت و قوی بین زیر مقیاس‌های مختلف خودتنظیمی انگیزش مشاهده شد؛ به این معنی که استفاده بیشتر از یک زیر مقیاس، با افزایش استفاده از سایر زیر مقیاس‌ها همراه است، نتایج مطالعه Wolters و همکاران نیز حاکی از همبستگی مثبت و قوی را بین زیر مقیاس‌های خودتنظیمی انگیزش بود (۱۱).

در مطالعه حاضر، دانشجویان هوشبری رفسنجان از راه‌کار تنظیم ارزش به میزان بیشتری نسبت به اکثر راه‌کارهای خود تنظیمی انگیزش استفاده می‌کردند، این یافته با نتیجه مطالعه Shakeri Goki و همکاران که در آن راه‌کار تنظیم ارزش بیشترین استفاده را در میان دانشجویان هوشبری کشور ایران داشت، همسو بود (۱۰).

مطالعه حاضر نشان داد که دانشجویان هوشبری از برخی از راه‌کارهای خود تنظیمی انگیزش نسبت به سایر راه‌کارها به میزان بیشتری استفاده می‌کنند، در مطالعه Shakeri Goki و همکاران نیز نشان داده شد که دانشجویان هوشبری از راه‌کارهای خود تنظیمی انگیزشی به طور یکسان استفاده نمی کنند و در مورد دلیل این تفاوت در مطالعه آن‌ها حدس زده شد که شاید دانشجویان دانش بیانی یا رویه‌ای بیشتری در مورد برخی راه‌کارها نسبت به سایرین داشته باشند (۱۰). در مطالعه حاضر، دانشجویان دختر از راه‌کار آگاهی موقعیتی پیشگیرانه به میزان بیشتری نسبت به پسران استفاده می‌کردند، این یافته حاکی از آن است که دانشجویان دختر در مقایسه با پسران حساسیت بیشتری نسبت به شناسایی و پیشگیری از موقعیت‌های بالقوه کاهنده انگیزش دارند. سایر گروه‌های مختلف دموگرافیک (سن، سال تحصیلی، وضعیت سکونت) تفاوتی در استفاده از راه‌کارها نداشتند. در مطالعه حاضر رابطه معناداری بین معدل کل و خود تنظیمی انگیزش نشان داده نشد که این یافته با نتایج مطالعات Kryshko و همکاران همسو نبود (۴)، بر اساس سؤالات نظر سنجی این مطالعه، اکثر دانشجویان هوشبری علوم پزشکی رفسنجان تمایل به یادگیری این راه‌کارها از طریق آموزش و مشاوره‌ها را داشتند.

این مطالعه دارای محدودیت‌هایی بود از جمله محدود شدن مطالعه به دانشجویان یک رشته و یک دانشگاه که تعمیم نتایج را با احتیاط همراه می‌سازد. هم‌چنین، استفاده از پرسش‌نامه خوداظهاری ممکن است منجر به بروز سوگیری در پاسخ‌ها شده باشد. پیشنهاد می‌شود پژوهش‌های آینده با حجم نمونه بزرگ‌تر، در سایر رشته‌ها و دانشگاه‌ها، و با بهره‌گیری از روش‌های ترکیبی (کمی و کیفی) و استفاده از مؤلفه‌های پیشرفت تحصیلی به جای معدل انجام گیرد تا درک جامع‌تری از فرآیندهای خودتنظیمی انگیزشی دانشجویان به دست آید.

نتیجه‌گیری

نتایج مطالعه حاضر حاکی از این است که دانشجویان هوشبری از طیف متنوعی از راه‌کارهای خودتنظیمی انگیزش استفاده می‌کنند و راه‌کار تنظیم ارزش جایگاه ویژه‌ای در میان آنان دارد. هم‌چنین، نتایج بر ضرورت توجه بیشتر به آموزش این مهارت‌ها و طراحی مداخلات آموزشی در راستای ارتقاء خودتنظیمی انگیزشی

CCBY-NC.4.0 DEED

دانشجویان تأکید می‌کند. به نظر می‌رسد توجه به این موضوع بتواند نقش مهمی در بهبود کیفیت آموزش بالینی و ارتقای آمادگی حرفه‌ای دانشجویان در آینده ایفا نماید.

تشکر و قدردانی

از تمامی شرکت کنندگان در این مطالعه و تمام کسانی که در انجام این پژوهش یاری رساندند تشکر و قدردانی می‌گردد.

تعارض در منافع: نویسندگان اظهار می‌دارند هیچ‌گونه تعارض منافعی در مورد این پژوهش وجود ندارد.

حامی مالی: این طرح با حمایت مالی دانشگاه علوم پزشکی رفسنجان انجام شد.

ملاحظات اخلاقی (کد اخلاق): این پژوهش دارای کد اخلاق (IR.RUMS.REC.1403.054)از دانشگاه علوم پزشکی رفسنجان بود.

مشارکت نویسندگان

- **طراحی ایده:** محمدحسین شاکری‌گوکی، مریم تاج الدینی
- **روش کار:** محمدحسین شاکری‌گوکی، مریم تاج‌الدینی
- **جمع‌آوری داده‌ها:** محمدحسین شاکری‌گوکی، مینا علیپور
- **تجزیه و تحلیل داده‌ها:** محمدحسین شاکری‌گوکی
- **نظارت:** محمدحسین شاکری‌گوکی
- **مدیریت پروژه:** محمد حسین شاکری‌گوکی
- **نگارش – پیش‌نویس اصلی:** محمدحسین شاکری‌گوکی، رضا پیامی، مریم تاج‌الدینی، مینا علیپور
- **نگارش – بررسی و ویرایش:** محمدحسین شاکری‌گوکی، مریم تاج‌الدینی، مینا علیپور، رضا پیامی

References

1. Saif AA. Modern educational psychology (Psychology of learning and instruction). 7th ed, Tehran, Doran. 2020; P: 239-41. [Farsi]
2. Alizadeh M, Parmelee D, Taylor D, Norouzi S, Norouzi A. Keeping motivation on track by metamotivational knowledge: AMEE Guide No. 160. *Med Teach* 2023; 45(12): 1334-42.
3. Wolters CA. Regulation of Motivation: Evaluating an Underemphasized Aspect of Self-Regulated Learning. *Educational Psychologist* 2003; 38(4): 189-205.
4. Kryshko O, Fleischer J, Waldeyer J, Wirth J, Leutner D. Do motivational regulation strategies contribute to university students' academic success? *Learning and Individual Differences* 2020; 82: 101912.
5. Lyons KM, Cain JJ, Haines ST, Gasevic D, Brock TP. The clinical educator's guide to fostering learner motivation: AMEE Guide No. 137. *Medical Teacher* 2021; 43(5): 492-500
6. Kusurkar RA. Autonomous motivation in medical education. *Med Teach* 2019; 4(9): 1083-4.
7. Norouzi A, Parmelee D, Shariati M, Norouzi S, Nedjat S, Alizadeh M. The development and validation of metamotivational strategies in medical students questionnaire. *Med Teach* 2021; 43(10): 1186-95.

CCBY-NC.4.0 DEED

8. Norouzi A, Shakeri Goki MH, Atoof F, Ezzaddin Alkhateeb N, Mirhosseini F. Psychometric analysis of a tool to assess metamotivational strategies in undergraduate anesthesia students. *JMED* 2024; 16(52): 1-9.
9. Iran Ministry of Health. Bachelor of Anesthesisa Curriculum. 2017; [1-60]. Available at: https://hcmep.behdasht.gov.ir/uploads/369/doc/KP_ Hushbari96.pdf. August 18, 2025.
10. Shakeri Goki MH, Atoof F, Norouzi A, Ezzedin al-Khatib N, Mirhosseini F. Self-regulation of Motivation and Its Relationship with Demographic Variables in Undergraduate Anesthesia Students. *Iranian Journal of Medical Education* 2023; 23: 323-32. [Farsi]
11. Wolters CA, Benzon MB. Assessing and predicting college students' use of strategies for the self-motivational regulation. *Experimental Education* 2013; 81(2): 199-221.

.

CCBY-NC.4.0 DEED

Survey of Self-Regulation of Motivation in Undergraduate Anesthesia Students of Rafsanjan in 2024: A Short Report

Mohammad Hossein Shakeri Goki[1], Maryam Tajadini[2], Mina Alipoor[3], Reza Payami[4]

Received: 11/06/25 Sent for Revision: 02/08/25 Received Revised Manuscript: 31/08/25 Accepted: 02/09/25

Background and Objectives: Motivational self-regulation strategies are deliberate approaches employed by learners to maintain or enhance their academic motivation. This study aimed to assess motivational self-regulation among undergraduate anesthesia students in Rafsanjan.

Materials and Methods: This descriptive cross-sectional study employed a census sampling method. Data were collected using a three-part questionnaire including demographic characteristics, the Motivational Self-Regulation Questionnaire developed by Norouzi et al. (2021), and two-item researcher-designed survey questions to assess students' willingness to learn motivational self-regulation strategies. Data analysis was performed using independent t-test, one-way ANOVA, and Pearson's correlation coefficient.

Results: The sample consisted of 34 participants. The subscales of motivational self-regulation showed no significant associations with marital status or accommodation type. Value regulation subscale obtained the highest score. The total score had a mean±standard deviation of 97.73±17.91.

Conclusion: The undergraduate anesthesia students in Rafsanjan substantially employ motivational self-regulation strategies and express a willingness to learn these strategies. Educational and counseling programs are recommended to strengthen these strategies.

Keywords: Self-regulation of motivation, Metamotivation, Undergraduate anesthesia student, Rafsanjan

Funding: This study was funded by Rafsanjan University of Medical Sciences.

Conflict of interest: None declared.

Ethical considerations: The Ethics Committee of Rafsanjan University of Medical Sciences approved the study (IR.RUMS.REC.1403.054).

Authors' contributions:

- **Conceptualization:** Mohammad Hossein Shakeri Goki, Maryam Tajadini
- **Methodology:** Mohammad Hossein Shakeri Goki, Maryam Tajadini
- **Data collection:** Mohammad Hossein Shakeri Goki, Mina Alipoor
- **Formal analysis:** Mohammad Hossein Shakeri Goki
- **Supervision:** Mohammad Hossein Shakeri Goki
- **Project administration:** Mohammad Hossein Shakeri Goki
- **Writing – original draft:** Mohammad Hossein Shakeri Goki, Reza Payami, Maryam Tajadini, Mina Alipoor
- **Writing – review & editing:** Mohammad Hossein Shakeri Goki, Maryam Tajadini, Mina Alipoor, Reza Payami

Citation: Shakeri Goki MH, Tajadini M, Alipoor M, Payami R. Survey of Self-Regulation of Motivation in Undergraduate Anesthesia Students of Rafsanjan in 2024: A Short Report. *J Rafsanjan Univ Med Sci* 2025; 24 (7): 659-66. [Farsi]

1- Faculty Instructor, MSc in Anesthesia Education, Dept. of Anesthesia, School of Paramedical Sciences, Medical Education Studies and Development Center, Rafsanjan University of Medical Sciences, Rafsanjan, Iran, ORCID: 0000-0003-2630-5841 (Corresponding Author) Tel: (034) 34255900, E-mail: shakry973@gmail.com

2- Faculty Instructor, Dept. of Anesthesia, School of Paramedical Sciences, Rafsanjan University of Medical Sciences, Rafsanjan, Iran PhD Student in Medical Ethics, School of Medicine, Qom University of Medical Sciences, Qom, Iran

3- Faculty Instructor, Dept. of Anesthesia, School of Paramedical Sciences, Rafsanjan University of Medical Sciences, Rafsanjan, Iran PhD Student in Nursing Education, School of Nursing, Kerman University of Medical Sciences, Kerman, Iran

4- Faculty Instructor, MSc in Anesthesia Education, Dept. of Anesthesia, School of Paramedical Sciences, Alborz University of Medical Sciences, Alborz, Iran

CCBY-NC.4.0 DEED